

Baykuşun Kâğıt Şatosu

Ebru Mina TOMURCUK

Baykuşun Kâğıt Şatosu

Ebru Mina TOMURCUK

Uzun bir meşe ağacının tepesindeki sıcacık bir oyukta, yumuşak kahverengi ve krem tüyleri olan bir baykuş yaşıyordu. Her akşam, baykuş küçük yuvarlak tel gözlüklerini ve mavi atkısını takar, sonra keşfe çıkardı. Bir gece, geri dönüşüm kutusunun yanında bir yığın eski kitap buldu. "Ne harika hazineler!" diye öttü baykuş ve onları tek tek eve taşıdı.

Baykuş eski kitapları her şeyden çok severdi. Sayfaları macera kokardı ve kapakları gizli kapılar gibi hissettirirdi. Oyuna dönen baykuş inşa etmeye başladı. Kitapları dikkatlice üst üste dizdi ve bir kâğıt şato yükselmeye başladı. "Hikâyelerden bir şato!" diye sevindi baykuş, mutlu bir kanat çırpışıyla gözlüklerini düzelterek.

Şato giderek daha da yükseldi ve genişledi. Baykuş duvarlar için büyük kitaplar, kuleler için küçük kitaplar kullandı. Tozlu bir atlasla bir asma köprü, yırtık bir haritayla da bir bayrak yaptı. "Bu şimdiye kadarki en iyi eserim," dedi baykuş gururla. Ama geri çekilip bakınca şato sallandı. Bir kule sola yattı, bir duvar sağa çöktü.

Tam o sırada, açık gri tüylü ve pembe kulaklı küçük bir fare bir kitap yığınının arkasından dışarı baktı. Küçücük kırmızı bir çantası vardı ve elinde bir kâğıt parçası tutuyordu. "Merhaba! Şatonu deliğimden gördüm," dedi ciyaklayarak. "Çok güzel! Ama biraz sallanıyor gibi. Belki yardım edebilirim?" Baykuş gözlerini kırpıstırdı, özel projesini paylaşma konusunda emin değildi.

Fare kırmızı çantasını açtı ve baykuşa topladıklarını gösterdi: eski gazeteler, buruşuk zarflar ve renkli el ilanları. "Bunları duvarları güçlendirmek için kullanabiliriz," dedi. "Ve yeni kuleler eklemek için kâğıtları geri dönüştürebiliriz!" Baykuş başını yana eğdi. "Geri dönüşüm mü?" diye sordu. "Evet! Eski kâğıt yeni ve harika bir şeye dönüşebilir," diye açıkladı fare parlak bir gülümsemeyle.

Baykuş bir an düşündü. Kitaplarını daha önce hiç paylaşmamıştı ama farenin fikri mantıklıydı. "Peki," dedi baykuş. "Birlikte çalışalım." Önce yapışkan bir hamur yapmak için un ve suyu karıştırdılar. Sonra eski gazeteleri şeritler halinde yırtıp sallanan duvarları onarmak için hamura batırdılar.

Fare hızlı ve akıllıydı. Şato duvarlarında aşağı yukarı tırmanarak her çatlağa geri dönüştürülmüş kâğıt bastırdı. Baykuş gagasıyla yamaları düzeltti. "Senin minik patilerin bunun için mükemmel," dedi baykuş. Fare kıkırdadı. "Senin kanatların da yüksek yerlere ulaşmak için harika!" Birlikte çalıştılar ve sonunda duvarlar sağlam ve güçlü hissettirdi.

Sonra eski kitap kapaklarından ve geri dönüştürülmüş kartondan yeni kuleler inşa ettiler. Fare bayrak için parlak kırmızı bir el ilanı buldu. "Herkesin keyif alacağı bir kule yapalım," diye önerdi. Baykuş başını salladı ve en alta küçük bir kapı eklediler. "Artık diğer hayvanlar da ziyaret edebilir," dedi baykuş, işleriyle gurur duyarak.

İnşa ederken baykuş önemli bir şey fark etti. Eski kitapları paylaşmak şatoyu daha iyi yapmıştı. Farenin geri dönüştürülmüş kâğıdı, baykuşun gözden kaçırdığı boşlukları doldurdu. "Bunu tek başıma yapamazdım," diye itiraf etti baykuş. Fare gülümsedi. "Takım çalışması bunun için!" Rulo yapılmış dergilerden kıvrımlı bir merdiven eklediler.

Şatonun artık sağlam duvarları, yüksek kuleleri ve içinde sıcacık bir okuma köşesi vardı. Baykuş en sevdiği kitapları herkesin okuması için bir rafa yerleştirdi. Fare giriş için küçük bir fener getirdi. "Burası hikâyeler için mutlu bir yuva," dedi fare. Baykuş aynı fikirdeydi ve birlikte asma köprüde oturup gün batımını izlediler.

O akşam bir sincap ve bir tavşan ziyarete geldi. Kâğıt şatoyu duymuşlar ve eklemek için kendi eski dergilerini getirmişlerdi. "Biz de yardım edebilir miyiz?" diye sordular. Baykuş fareye baktı, fare başını salladı. "Elbette!" dedi baykuş. "Daha çok arkadaş'a ve daha çok fikre her zaman yer var."

Hayvanlar birlikte çalışarak geri dönüştürülmüş doğum günü kartlarından yeni bir kanat eklediler. Fare kitapları renklerine göre düzenledi ve baykuş yüksek sesle bir hikâye okudu. Herkes sıcacık ve rahat bir şekilde dinledi. "Bu şato eski şeylerden yapıldı," dedi fare, "ama birlikte yaptığımız için yepyeni gibi hissettiriyor."

O günden sonra kâğıt şato, ormandaki tüm hayvanlar için bir buluşma yeri oldu. Geri dönüştürmek için eski kitap ve kâğıt getirdiler ve şato daha da büyüdü ve güzelleşti. Baykuş, kaynakları paylaşmanın ve arkadaşlarla çalışmanın her şeyi daha güçlü yaptığını öğrendi. Fare ise küçük yardımcılarının bile büyük bir fark yaratabileceğini öğrendi.

Baykuş ve fare en iyi arkadaş oldular. Her akşam şatonun okuma köşesinde oturup kim ziyarete gelirse gelsin ona hikâyeler okudular. Baykuş mavi atkısını takardı ve fare kırmızı çantasını yanından ayırmazdı. "Eski kitaplar burada yeni bir hayat buluyor," dedi baykuş. "Biz de öyle," diye ekledi fare gülümseyerek.

Bir gün baykuş şatoya baktı ve içini sıcacık bir his kapladı. Tek başına inşa etmekten ne kadar gurur duyduğunu hatırladı. Ama şimdi arkadaşlarla çevrili olarak şato daha da özel hissettiriyordu. "Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim," dedi baykuş fareye. "Bana paylaşmanın her şeyi daha iyi yaptığını gösterdin." Fare baykuşun tüylü kanadına sarıldı.

Ve böylece kâğıt şato meşe ağacında dimdik ayakta durdu; hikâyeler ve arkadaşlar için mutlu bir yuva oldu. Baykuş ve fare bir yığın eski kâğıdı harika bir şeye dönüştürmüştü. Sahip olduklarımıza saygı duyduğumuzda ve onları başkalarıyla paylaştığımızda yaratıcılığın büyüdüğünü öğrendiler. Ve maceralarının her sayfası takım çalışması ve iyilikle yazıldı.